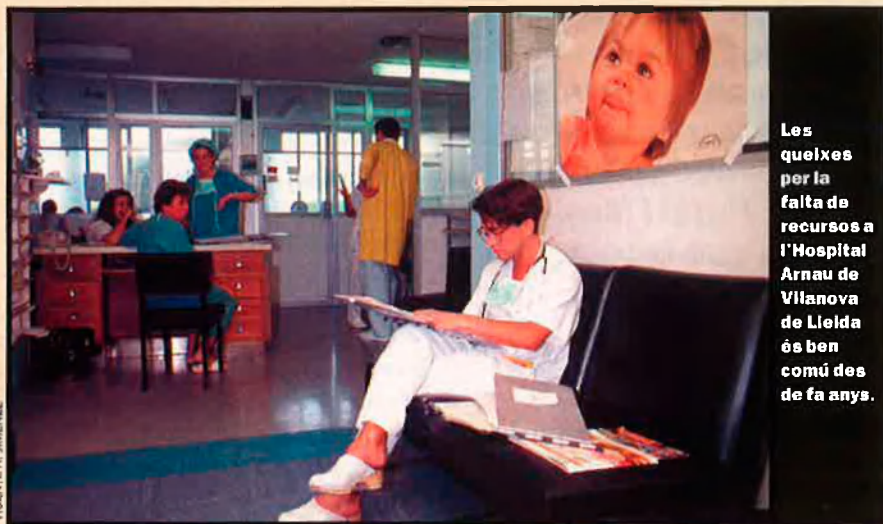

Cures intensives al **despatx** del gerent de l'Arnau

El responsable de la UCI de l'Hospital lleidatà Arnau de Vilanova trasllada un malalt que presentava un infart al despatx del gerent com a mesura de protesta per la manca de llits del servei. Tot i tenir el suport dels sindicats, se li ha obert expedient.

Les
quelxes
per la
falta de
recursos a
l'Hospital
Arnau de
Vilanova
de Lleida
és ben
comú des
de fa anys.

El responsable de la Unitat de Cures Intensives de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida portava temps denunciant la precarietat de mitjans amb què es treballa, ja que, al seu parer, falten llits al servei. Fa unes setmanes, amb la UCI plena, va arribar un pacient jove infartat que havia de ser atès a la unitat de coronàries de la UCI. Desesperat, el metge va atendre el malalt i va traslladar-lo personalment fins al despatx del gerent de l'hospital de referència de Lleida i la Franja, situat set plantes més avall del centre. El gerent, Rafael Ballús, no donava crèdit del que estava veient. Una mesura dràstica i efectiva, perquè quan el problema (habitual) del responsable de la UCI va ser traslladat a gerència es va resoldre en qüestió d'hores. Així, es va fer lloc al malalt, que després de ser correctament hospitalitzat va evolucionar favorablement i va poder ser donat d'alta.

En cas que no hagués estat atès degudament, el pacient corria risc de mort, per la qual cosa la seva família, molt nerviosa en saber que faltaven llits a la UCI, va pressionar els facultatius. El que havia de ser un acte de protesta va acabar, però, amb l'obertura d'un expedient al facultatiu que va traslladar el malalt.

Ara bé, no és el primer cop que un malalt que hauria de ser ingressat a la UCI es queda sense lloc, tot i que, quan es dona, un helicòpter trasllada el pacient fins a algun centre de Barcelona, a 150 quilòmetres de distància. La Unitat de Cures Intensives de l'Arnau està equipada amb vint llits. Catorze són reservats als denominats pacients polivalentes o bé als afectats per traumatismes greus. Sis més es reserven per a atendre persones que pateixen malalties coronàries. Els dos llits que queden han de reservar-se per poder reaccionar ràpidament en cas d'urgències per accidents, però aquesta assignació varia segons les necessitats i si així ho creuen oportú els responsables de la UCI. Evidentment, tot sovint tenen poc marge de maniobra perquè la unitat és plena.

Ara bé, aquesta no és l'única queixa dels treballadors d'aquest servei en distintes ocasions; també hi ha el de l'antiguitat del material amb què han de treballar, així com el de la reducció d'espai degut a l'obertura de noves especialitats, com ara Neurocirurgia.

Els sindicats CCOO, SAE i CSIF de l'Hospital Arnau de Vilanova donen su-

port al facultatiu expedientat perquè, tot i que la seva reacció va ser sens dubte extravagant, consideren que ja havia fet prou reclamacions per la via convencional sense que ningú de la direcció assumís les mancances de la UCI. En un comunicat fet públic després de l'incident, els sindicats demanen a l'Institut Català de la Salut i al Departament de Sanitat que "es paralizati immediatament l'expedient" perquè, segons creuen, el metge, amb dècades d'experiència en el seu currículum, no va obrar de manera negligent, senzillament pretenia exigir una solució immediata a la falta d'espais del servei. De fet, els representants dels treballadors fan seves les reivindicacions del metge sancionat i afegeixen en el comunicat que els tres sindicats "ja fa anys que denuncien les deficiències estructurals, de personal i de gestió de l'hospital".

Hospital de referència de Lleida i la Franja.

De moment, el Departament de Sanitat de la Generalitat no ha mogut fitxa, però amb aquest fet ha quedat palès que la Unitat de Cures Intensives de l'Hospital Arnau de Vilanova és del tot insuficient per a la població que atén aquest centre, ja que no tan sols inclou els 350.000 habitants de les comarques de Ponent, sinó també tot el radi de població de les comarques administrativament aragoneses del Baix Cinca, la Llitera i la Ribagorça.

Precisament, la Generalitat havia denunciat recentment que l'atenció sanitària a pacients de la Franja de Ponent suposa per a Catalunya una despesa aproximada de 6 milions d'euros, per la qual cosa el Departament de Sanitat té previst demanar a la Diputació General d'Aragó compensacions econòmiques. De fet, Lleida és, segons fonts sanitàries, la regió sanitària catalana que suporta un major nombre de pacients no residents a Catalunya. Amb xifres a la mà, Lleida finança anualment una mitjana de 2.460 altes a pacients d'altres comunitats, majoritàriament aragonesos residents a poblacions de la Franja.

Anna Sàez